

[Ove Hansen.]

vælger sin formand af sin midte, som man gør i byrådene. Jeg tror, man har amtsrådsmedlemmer eller kan få amtsrådsmedlemmer, der også er i stand til at lede arbejdet i amtsrådene. Når vi — i hvert fald et flertal i kommissionen — foreslår, at man vælger en sådan amtsborgmester, må det ikke opfattes, som om man har været utilfreds med amtmændenes ledelse af arbejdet i amtsrådene, ingenlunde; de har gjort det godt, det er vist meget sjældent, der ikke har været enighed i amtsrådene om, at en amtmand har ledet amtsrådsarbejdet godt. Men han kan jo komme ud for politiske afgørelser, som kan være ubehagelige for en udnævnt amtmand, og derfor tror jeg, det er værdifuldt, at man nu vælger et af de folkevalgte medlemmer som formand for amtsrådet.

Amtmanden har vi imidlertid brug for fremdeles. Det er meningen, at tilsynet med kommunerne skal udføres af et særligt tilsynsråd bestående af 5 medlemmer, et tilsynsråd inden for hvert amtsrådsreds med amtmanden som den fødte formand, mens de 4 øvrige medlemmer udpeges af amtsrådet inden for amtsrådets midte. Det bliver dette tilsynsråds opgave at føre tilsyn med samtlige kommuner inden for amtsrådsredsen; det bliver altså ikke længere indenrigsministeriet, der skal føre tilsyn med købstæderne, som vi hidtil har haft det; nu bliver det tilsynsrådet, der både tager sig af de tidligere sognekommuner og af købstæderne. Jeg tror, et sådant tilsynsråd virkelig vil kunne udføre det tilsyn, som vi forlanger, og jeg tror, det vil få et særligt kendskab til de kommuner, der findes inden for en amtsrådsreds.

Med hensyn til lovforslaget om kommunernes styrelse skal jeg ikke remse en en hel del bestemmelser op, som jeg gerne vil kalde forbedringer. Kommunerne får en vis dispositionsfrihed, som jeg synes de har brug for; det gælder lånoptagelse, det gælder ejendomsdispositioner, det gælder garantiforpligtelser o. s. v. Jeg tror, det er godt, man her giver kommunerne større beføjelser, end de hidtil har haft; man skal måske endda gå lidt videre end lovforslaget.

Der er også grund til, synes jeg, at se på problemet om ansættelse af tjeneste-

mænd i kommunerne, deres lønninger m. v. Jeg ved, at de kommunale organisationer meget gerne så, at man fik et særligt lønorgan, og det er noget, vi kan tage nærmere op under udvalgsarbejdet, om man virkelig kan forenkles dette store og vidtrækkende problem rundt omkring i kommunerne.

Vi hilser også med tilfredshed, at man ikke længere i kommunerne, når man har udarbejdet et regnskabsoverslag, skal have det godkendt af tilsynsmyndigheden; nu skal man underrette tilsynsmyndigheden, men ansvaret og afgørelsen ligger alene hos det kommunale råd. Jeg ved, at i hvert fald i mange sognekommuner vil dette blive hilst med meget stor tilfredshed.

Må jeg lige til slut gøre opmærksom på, at Københavns kommune og omegnen omkring København er uden for disse bestemmelser. København har jo sin særlige ordning, og den har ikke — i hvert fald ikke endnu — beskæftiget sig med i kommunallovskommissionen.

Jeg vil gerne slutte mine bemærkninger med at sige på mit partis vegne, at vi gerne vil medvirke til et godt udvalgsarbejde; vi mener, der er skabt muligheder for, at vi nu får kommuner, der er i stand til at løse de opgaver, som vi forlanger løst af nutidens kommunestyre, og at vi får en administrativ inddeling i pagt med tiden.

Jacob Sørensen: Den udvikling, vort samfund og vort samfundsmaskineri har været inde i i de senere år, kan naturligvis ikke undgå at øve en vis påvirkning af den kommunale inddeling og vor administration i det hele taget. Vi kan glæde os over, at der allerede så tidligt som for 7-8 år siden var folk, som var klar over, at der skulle ske ændringer, og at man fik nedsat kommunallovskommissionen til at kulegrave problemerne. Den har gjort et dygtigt og grundigt arbejde, og en del af resultatet ligger nu her i form af de lovforslag, vi behandler i dag.

Jeg har den samme opfattelse som hr. Ove Hansen, at den, skal vi sige utraditionelle fremgangsmåde fra kommissionens side med at lade problemerne sive ud til offentlig debat sideløbende med, at man diskuterede dem i kommissionen — i dette tilfælde i hvert fald — har haft en meget heldig virkning, således at sagen i offentligheden i høj